

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 8. Romani obitus. Nicephorus Phocas Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 963.
c. II. quit, quod dicitis. Nihilque gratius nobis accidat, quam virum invenire, qui huic Sanctæ & universali Sedi præsit. Omnes una voce ter repetita dixerunt: Leonem virum venerabilem, Ecclesiæ Romanæ Protoscriniarium, optime de Ecclesia meritum, Pastorem eligimus. Imperatore consentiente, Leo ad Lateranense Palatium de more cum Cardinalibus deducitur, die convenienti in Ecclesia S. Petri, mense Decembri, Papa ordinatur, eique a Fidelibus fides juratur.

vit. Joann. XII. ap. Papebr. Hic est Leo VIII. qui Sacram Sedem uno anno & quatuor mensibus obtinuit, patria Romanus, Joannis Protoscriniarii filius. Ordinatione facta eodem mense Decembri, anno nongentesimo sexagesimo tertio, Presbyteros septem, Diaconos duos creavit. Ceterum ipsa Acta Concilii, in quo electus fuit Leo, non habemus, sed solummodo narratio, quæ occurrit in fine Historiæ Luitprandi, nobis superest. (*)

§. VIII.

Romani Obitus. Nicephorus Phocas Imperator.

Cedr. p. 645. p. 642. In Oriente Romanus junior, Imperator, mortuus est decima quinta Martii eodem

(*) Hic Leo Romanorum Pontificum Catalogo

dem anno nongentesimo sexagesimo ter- Sæculum X.
tio, mundi 6471. Indictione sexta, post- A. C. 963.
quam imperasset annis tribus & mensi-
bus quatuor, cum viveret cupiditatum
suarum mancipium, aliorum magis quam
suo arbitrio ducebatur. Quemdam Cle-
ricum, Evnuchum, nomine Joannem, a
Constantino Imperatore, parente suo, ob
crimina pudenda probrose ejectum, &
Monachorum habitum indutum revoca-
vit, eumque iterum in numero Clerico-
rum esse iussit. Cum id Polyucto Patriar-
chæ non probaretur, vehementer insta-
bat apud Romanum Imperatorem, ut
monachum Apostatam e Palatio ejice-
ret. Sed Joannes omnibus viribus affir-
mare; se solummodo Constantini Impe-
ratoris metu compulsus, monachum si-
mulasse, nec unquam ab aliquo Presby-
tero Benedictionem accepisse. Ita Pa-
triarchæ industria delusa more Sæcula-
rium usque ad obitum Romani vixit,
tumque iterum monachi habitum, sed
non mores assumpsit.

Romanus, instigante uxore, ex Pala-
tio expulit Helenam Imperatricem, ma-

D d 4 trem

go non inseritur; sed Joannes XII. pro Legiti-
mo Pastore Ecclesiæ habetur, quamvis consensu
Ecclesiæ alius Joanni XII. suffici potuisse videat-
ur, sicut olim S. Eugenius in Sæc. VII. S. Marti-
no, innocenti, & viventi, suffectus est.

p. 642.

Sæculum X.
A. C. 963.

p. 648.

trem suam, sororesque suas, quas a matre abstractas, ritu Monialium, tonderi iussit. Hæc res Helenam ita afflixit, ut inde moreretur. At Romano fati functo Sorores ipsius abjecto habitu monastico carnem comederunt, dicentes, nunquam se sincere Moniales fuisse. Decessit vero Romanus anno ætatis vigesimo quarto, vel veneno ipsi clam propinato, vel immodicæ Veneris usu consumptus. Duos reliquit filios Basilium & Constantinum, qui ob imparem ætatem non nisi post magnum temporis spatium ad Imperium pervenerunt. Tunc Imperator proclamatus est Nicephorus Phocas, vir plus una clade Saracenis illata clarissimus, in magna Ecclesia Constantinopolitana, Die Dominica, decima sexta Augusti, eodem anno nongentesimo sexagesimo tertio, Indictione sexta a Polyeucto Patriarcha coronatus. Vigesima Septembris Theophaniam Romani viduam Conjugem accepit, quam se procul dimissuram simulaverat, & iterum carnibus vesci cœpit, a quibus ex tempore mortis Bardæ filii sui, ex primo matrimonio suscepti, abstinuerat; eum enim funesto casu peremptum amiserat. Nuptiæ secundæ in Ecclesia nova Palatii celebratæ; at vero in Sanctuarium pedem inferre volentem, manu prehensum, Polyeuctus Patriarcha prope cancellos retinens,

nens, ait, non passurum se, ipsum ultra
 progredi, nisi ob secundas nuptias initas
 pœnitentiam recepisset. Quæ res Ni-
 cephorum maximopere offendit, ideo-
 que Patriarcham, quoad vixit, averfatus
 est. Præterea fama vulgatum, Nice-
 phorum Theophaniæ prolem e Sacro
 fonte levasse. His auditis præcepit Po-
 lyeuçtus, ut vel eam dimitteret, vel Ec-
 clesiam non intraret. Maluit Nicepho-
 rus ab Ecclesia excludi, quam a dilecta
 Theophania avelli. Collectis autem
 Episcopis, tunc Constantinopoli versanti-
 bus, & Senatorum præcipuis hanc cau-
 sam examini subjecit. Illi dicunt, hanc
 legem a Constantino Copronymo fuisse
 conditam, quæ non deberet observari,
 atque Nicephorum datis literis absol-
 vunt. Polyeuçto adhuc dum recusante
 cum Imperatore communicare, Bardas
 Cæsar, Imperatoris parens, palam edi-
 xit, Nicephorum filium suum nunquam
 prolem ex Theophania antea natam e
 fonte Sacro levasse, & Stylianus, Palatii
 Protopapa, id est, Presbyterorum pri-
 mus, qui sparsi rumoris auctor diceba-
 tur, addito juramento affirmavit, se nun-
 quam vidisse, vel audivisse, vel Bardam,
 vel Nicephorum cum Theophania Con-
 patrem fuisse. Tunc tandem Polyeuçtus,
 etsi sciret, Stylianum pejerasse, hanc affi-
 nitatem Spiritualem dissimulavit. Ce-

D d 5 terum,

Sæculum X.
 A. C. 963.

Sæculum X. A. C. 964. terum, haud facile quis divinaverit, quo pacto illi Episcopi antiquam Disciplinæ Ecclesiasticæ Constitutionem Copronymi legem esse dixerint.

§. IX.

Joannes XII. Leonem deponit.

Suppl. Reg. Luitpr. VI. c. II.

Otto Imperator Natalis Domini Solemnis anno 963. Romæ celebratis, majorem exercitus partem, ne Romanis oneri esset, dimiserat; hi vero instigante Joanne Papa in Ottonem conjurant, & vitæ ejus insidiantur. Qui, pessimorum mancipiorum consilio detecto, Romanorum haud paucos tertia Januarii anno 964. ultimo supplicio addixit. Tum reliqui cives novo sacramento fidem promittunt, & Imperator elapsò octiduo Roma excedens, Spoletum petiturus, Romanorum obsides, rogante Leone Papa, libertati restituit. Ipsi Joannem Papam revocant, quo Urbem intrante, Leoni vix licuit effugere & ad Imperatorem pervenire. Joannes Papa Joanni Cardinali Diacono dextram amputari, & Azonem Protoscriniarium lingua, naribus & duobus digitis mulctari jussit.

tom. 9. Conc. p. 653.

Paucis post reditum suum diebus Joannes Papa, vigesima sexta Februarii, anno nongentesimo sexagesimo quarto, Indictione septima, Concilium in Ecclesia S. Petri, præsentibus Episcopis sexdecim, omni-